

hendes egen; thi da maatte Begravelsesudgifterne dækkes ud af hendes egen Formue. Dernæst er det jo ogsaa en klar Sag, at det var umuligt for Formynderne, som vare tilstede ved Skiftet for de umyndige Børn og navnlig for Gaardavningen, at give Afkald paa den ham efter Loven tilkommende Arveret, uden at han fik Erstatning eller „Dplag“ derfor. Det er jo Noget, der giver sig af sig selv, det er Noget, der gjælder overalt i al Ret, at hverken Formyndere eller Overformyndede kunne give Afkald paa Arveret for Nogen, uden at Vedkommende faaer Weberlag derfor. Det er desuden til Overflod udtalt i Forordningen af 18de Juli, 1777, i hvis § 8, det omtales, at der kan ske et Arrangement med Gaardavningen, isald, alle Parter komme tilrette derom. Men saa har Koncipisten af Loven været saa forsynlig, paa de Umyndiges Vegne at foreskrive, at en saadan Overenskomst skal være, som det hedder udtrykke lig, at det skal udtrykkelig udtales i Skiftetbrevet, at en saadan Overenskomst er slet, og en saadan Udtalelse findes ikke. Jeg vil heller slet ikke tale om, at de Paagjældende, haade Konen og hendes Mand, under det lange Ridsrum, i hvilket de besade Gaarden, ikke alene havde udtalt, men endog saa faktisk vedkjendt sig, at de vare Sættefolk, det vil sige Bestyrelsesfolk. Det er endog saa gaaet saa vidt, at de af den dalevende Gaardaving have kjøbt Parceller af selve Gaarden med Justitsministeriets Samtykke. Kort sagt, der er saa overordentlig Meget, der viser, at der er slet Uret, og det er Grunden til, at vi have søgt at faae denne Uret redresseret. Justitien er ikke useilbar. Man har to Exempler paa, at Folk med Urette ere blevne dømt til Døde. (Koch: Saa!) I alt Fald have vi mange Exempler i fremmede Lande paa Justitsmord; ja, vi have ogsaa Exempler her paa Justitsfeiltagelser, der have faaet meget skadebringende Følger. Der gaar i den røde Bygning, i den gamle Cancellibygning, et dunkelt Sagn, som visse er meget uhyggeligt. Det gaar ud paa, at to Forbrydere vare dømt til Døden, af hvilke den ene blev indstillet af Høiesteret til Benaadning, medens den anden ikke blev det, men i Cancelliet forbyttede Concipisten Navnene, saaledes at den, der skulde være benaadet, blev henrettet og omvendt. Ja, i et saadant Tilfælde kan man ikke redressere Feiltagelsen bagefter, men her er et Tilfælde, hvor man endnu kan redressere den; thi de paagjældende Arvinger lede endnu og lede i stor Fattigdom. Det er Grunden til, at vi have taget os af Sagen, og saaledes som den har staaet for mig, har den staaet klar nok som en Uretfærdighed. Men jeg hører nu til min Overraskelse, at der er fremkommet for det ærede Udvalg Dplysninger, som ere — ja Gud veed, hvorledes de ere beskafne. Den ærede Læser fra Næstved (Leth) mente jo, at de sidste vor An-

skuelse, eftersom det ærede Medlem for Aarhus (Winther) havde ladet sig paavirke af disse nye Dplysninger, til at stille Forlaget i Finantsudvalget. Men der er jo en anden Omstændighed, som ryder paa, at de virke i modsat Retning; thi ellers var der vel blevet et større Antal Forslagsstillere i Finantsudvalget. Hvis samtlige Udvalgsmedlemmer havde havt Tid og Leilighed til at gjøre sig bekendte med de paagjældende nye Dplysninger, synes man i alt Fald at kunne slutte saaledes. Om disse Dplysninger ere skriftlige eller mundtlige, veed jeg ikke. (En Stemme: De ere skriftlige). Ja, naar de ere skriftlige, saa foreligge de jo, og det forekommer mig da, at det er nødvendigt, at disse Dplysninger komme til det høie Things Kundskab, idet det høie Thing ellers ikke vil være istand til at fatte nogen Beslutning, da Sagen jo saa ikke er moden til Paahjendelse af det høie Thing. Det forekommer mig altsaa at være nødvendigt, at dette sker, og jeg ser kun een Vej, ad hvilken det kan ske, og det er den, at de ærede Forslagsstillere tage Forlaget tilbage, og at Thinget derefter beslutter at nedsette et Udvalg til særlig at behandle denne Sag. Saa var det jo muligt, at man endnu kunde naae at faae den behandlet, og at i saa Fald de manglende Dplysninger, som jeg meget beklager, at jeg ikke hidtil har kunnet eller villet se, vilde have til Følge enten, at det høie Thing da besluttede at tilstaa Arvingerne en Gave — i saa Tilfælde kan jo Sagen blive gjenoptagen f. Ex. paa Tilleggsberillingsloven — eller, at det høie Thing beslutter ikke at give Arvingerne denne Gave. Jeg skal derfor tillade mig — jeg er jo ikke Herre over Sagen længere — at opfordre de ærede Forslagsstillere til at tage Forlaget tilbage.

Winther: Jeg vilde tillade mig en kort Bemærkning ligeoverfor en Yttring af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 3die Valgfreds (Leth). Det ærede Medlem troede at have hørt mig sige, at der var høiere Hensyn, som gjorde, at de Dplysninger, jeg havde omtalt, vare komne til Finantsudvalgets Kundskab, ikke have maattet komme offentlig frem, men jeg maa bestemt forvare mig imod, at jeg skulde have sagt noget Saadant. Jeg har derimod sagt, at disse Dplysninger vare komne til os paa en saadan Maade, at jeg ansaa mig for uberettiget til at meddele Indholdet deraf, og jeg skal sige hvorfor. Det er begrundet i, at de kom til os paa den udtrykkelige Betingelse, at det var en konfidentiel Meddelelse, som ikke kunde eller maatte vises noget Medlem udenfor Finantsudvalget. Saaledes er det meddelt mig af Formanden i Finantsudvalget, og paa den Betingelse har jeg faaet Dokumenterne til Saan til Gjenmælning. Andet ligger der ikke i det, jeg før har udtalt,